

**Titl.
Účastníci jednání**

V Praze dne 5. 9. 2019

Č.j. 1/2019

Arbitrážní komise ČVS ve složení Prof. Ing. Jiří Pavelka DrSc., Mgr. Ivo Dubš - členové a JUDr. Tomáš Sokol – předseda, vydala na svém zasedání dne 5. 9. 2019 ve věci navrhovatele – Volejbalový klub Benátky nad Jizerou, z. s., se sídlem Mladská 508/18, 294 71 Benátky nad Jizerou, IČO: 48679658, zastoupenému JUDr. Jakubem Celerýnem, advokátem AK Mališ Nevrkla Legal, se sídlem Kováků 554/24, 150 00 Praha 5

proti

odpůrci 1 - SK Volejbal Brno, z. s., se sídlem Kounicova 686/22, 602 00 Brno, IČO: 68726163, zastoupenému Zastoupený: Mgr. Jaroslav Mišingerem, advokátem se sídlem Minská 38, 616 00 Brno, odpůrci 2 – Českému volejbalovému svazu se sídlem Zátokova 100/2, 160 00 Praha 6 zastoupenému Mgr. Markem Pakostou, předsedou Českého volejbalového svazu a odpůrci 3 - Green Volley Beskydy, z.s., se sídlem 28. října 1639, 738 01 Frýdek-Místek, IČO: 22733582

toto:

ROZHODNUTÍ

I. Návrh, aby Arbitrážní komise ČVS rozhodla, že Navrhovateli – Volejbalovému klubu Benátky nad Jizerou, z. s. náleží právo startu v extralize ve volejbale mužů pro soutěžní rok 2019/2020 organizované Českým volejbalovým svazem **se zamítá**.

II. Návrh, aby Arbitrážní komise ČVS rozhodla, že Odpůrci 1 nenáleží právo startu v extralize ve volejbale mužů pro soutěžní rok 2019/2020 organizované Českým volejbalovým svazem **se zamítá**.

III. Návrh, aby Arbitrážní komise ČVS rozhodla, že Odpůrci 3 - Green Volley Beskydy, z. s., nenáleží právo startu v extralize ve volejbale mužů pro soutěžní rok 2019/2020 organizované Českým volejbalovým svazem **se zamítá**.

IV. Rozhodnutí Správní rady Českého volejbalového svazu ze dne 5. 6. 2019 o odvolání Volejbalového klubu Benátky nad Jizerou, z. s. proti zamítnutí námitek proti průběhu a výsledku 1. a 2. utkání baráže o účast v extralize mužů v soutěžním období 2019/2020, ze dne 22. 5. 2019 **se zrušuje**.

V. Rozhodnutí Správní rady Českého volejbalového svazu ze dne 5. 6. 2019 o odvolání Volejbalového klubu Benátky nad Jizerou, z. s. proti zamítnutí námitek proti průběhu a výsledku 3. utkání baráže o účast v extralize mužů v soutěžním období 2019/2020, ze dne 22. 5. 2019 **se zrušuje.**

VI. Český volejbalový svaz je povinen zaplatit Volejbalovému klubu Benátky nad Jizerou, z. s částku 6 532,- Kč do 15 dnů od doručení tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. Základní fakta

1) Člen Českého volejbalového svazu (dále jen ČVS), Volejbalový klub Benátky nad Jizerou (dále jen Navrhovatel) adresoval arbitrážní komisi ČVS (dále jen AK ČVS) podání ze dne 17. 5. 2019, které je označeno jako „Návrh na určení práva startu v extralize ve volejbale mužů“ (dále jen Návrh 1). V uvedeném podání označil jako odpůrce dalšího člena ČVS, klub SK Volejbal Brno z. s., (dále jen Odpůrce 1) o němž tvrdí, že s ohledem na předpisy ČVS byl nepřipustný jeho start v Baráži o účast v extralize mužů pro soutěžní ročník 2019/2020 (dále jen Baráž). Současně navrhovatel tvrdí, že zmíněná baráž nebyla díky sestavě družstva odpůrce regulérní. Zmíněný text „Návrh na určení práva startu v extralize ve volejbale mužů“ je uveden na první straně (v rubrice) Návrhu 1. V jeho závěru (petitu) je vysloven požadavek na to, aby AK ČVS vydala následující rozhodnutí:

I. Navrhovateli náleží právo startu v extralize ve volejbale mužů pro soutěžní rok 2019/2020 organizované Českým volejbalovým svazem.

II. Odpůrci nenáleží právo startu v extralize ve volejbale mužů pro soutěžní rok 2019/2020 organizované Českým volejbalovým svazem.

III. Odpůrce je povinen nahradit navrhovateli náklady řízení před Arbitrážní komisí ČVS, a to do 3 dnů od doručení tohoto rozhodnutí.

2) Podáním ze dne 28. 6. 2019 (dále jen Návrh 2), adresovaným AK ČVS se navrhovatel domáhá přezkoumání rozhodnutí správní rady ČVS (dále jen Rozhodnutí Správní rady a Správní rada). Návrh je označen na titulní straně podání jako „Návrh na přezkoumání rozhodnutí správní rady ČVS“, ale v jeho závěru (petitu) je vysloven požadavek na to, aby AK ČVS vydala následující rozhodnutí:

I. Rozhodnutí správní rady ČVS ze dne 5. června 2019 o zamítnutí odvolání navrhovatele a potvrzení rozhodnutí STK ČVS ze dne 2. května 2019 o zamítnutí námitek proti průběhu a výsledku 1. a 2. utkání baráže o účast v extralize ve volejbale mužů pro soutěžní ročník 2019/2020 je nezákonné a v rozporu s předpisy ČVS a zrušuje se.

II. Rozhodnutí správní rady ČVS ze dne 5. června 2019 o zamítnutí odvolání navrhovatele a potvrzení rozhodnutí STK ČVS ze dne 2. května 2019 o zamítnutí námitek proti průběhu

a výsledku 3. utkání baráže o účast v extralize ve volejbale mužů pro soutěžní ročník 2019/2020 je nezákonné a v rozporu s předpisy ČVS a zrušuje se.

III. Navrhovateli náleží právo startu v extralize ve volejbale mužů pro soutěžní rok 2019/2020 organizované Českým volejbalovým svazem.

IV. Odpůrci nenáleží právo startu v extralize ve volejbale mužů pro soutěžní rok 2019/2020 organizované Českým volejbalovým svazem.

V. Vedlejšímu účastníkovi nenáleží právo startu v extralize ve volejbale mužů pro soutěžní rok 2019/2020 organizované Českým volejbalovým svazem.

VI. Odpůrce je povinen nahradit navrhovateli náklady řízení před Arbitrážní komisí ČVS, a to do 3 dnů od doručení tohoto rozhodnutí.

4) Ve věci Návrhu 1 a Návrhu 2 je stejný Navrhovatel a jím označený Odpůrce. V Návrhu 2 je ale zmíněn vedlejší účastník, jímž má být Green Volley Beskydy. Pojem vedlejší účastník je pojem českého civilního práva procesního. Konkrétně podle § 93 zákona č. 99/1963 Sb. ve znění pozdějších předpisů – občanský soudní řád (dále jen o.s.ř.) se může vedle žalobce nebo žalovaného zúčastnit řízení vedlejší účastník, má-li právní zájem na jeho výsledku. Vzhledem k tomu, že se navrhovatel domáhá rozhodnutí, podle něhož a mimo jiné, by třetímu účastníkovi nenáleželo právo startu v extralize ve volejbale mužů, nemůže jít o vedlejšího účastníka ve smyslu o.s.ř., neboť má být rozhodováno o jeho výhradním právu. Proto je označen jako Odpůrce 3.

5) Návrhem 2 se Navrhovatel domáhá přezkumu Rozhodnutí Správní rady, tedy zásahu do rozhodovací pravomoci Správní rady, lze logicky dovozovat, že se Návrh 2 dotýká i tohoto orgánu, a proto mu bylo přiznáno postavení odpůrce. Tedy Odpůrce 2.

6) AK ČVS současně požádala ČVS o sdělení, zda k datu jeho vypravení splňují Navrhovatel, Odpůrce 1 a Odpůrce 3 podmínku dle čl. 1 odst. 1 Jednacího řádu a jsou členy ČVS. Pokud jde o Odpůrce 2, ten je ve smyslu tohoto článku orgán ČVS, což je mezi účastníky nesporné. E-mailem ze dne 2. 9. 2019 sdělil Ing. Ivan IRO, mezinárodní sekretář ČVS, že všechny tři kluby, VK Benátky nad Jizerou, z. s., SK Volejbal Brno, z. s. a Green Volley Beskydy, z. s. byly a jsou členy ČVS. Podle čl. 18 Stanov ČVS (dále jen Stanovy)

Pravomoc rozhodnutí arbitrážní komise je dána ve věcech, ve kterých není dána pravomoc jiného orgánu ČVS. Rozhoduje zejména spory mezi členy ČVS vzniklé ze smluv, spory mezi právníckými osobami a hráči, spory mezi právníckými osobami vyplývající z jejich činnosti a další obdobné spory. Dále rozhoduje v případech, kdy má člen ČVS za to, že orgán ČVS vydal nezákonné rozhodnutí nebo rozhodnutí, které je v rozporu se stanovami, směrnicemi ČVS, dokumenty FIVB nebo CEV. Rozhodnutí arbitrážní komise jsou závazná pro všechny účastníky řízení, jakož i pro všechny orgány ČVS všech úrovní, a nelze proti nim podat odvolání, ani návrh na jejich přezkoumání dle čl. 19 těchto stanov.

Z této normy dovodila AK ČVS svoji pravomoc rozhodnout o obou návrzích.

7) AK ČVS především posoudila obsahy obou návrhů (Návrh 1 a Návrh 2) a shledala je do té míry totožné, že jejich projednání spojila do jednoho řízení. Vycházela přitom z toho, že Návrh 1 popisuje zcela stejný předmět sporu co do základního důvodu, pouze v jeho ranějším stadiu, než jak ho popisuje Návrh 2. Jak bude ještě dále popsáno, podstatou sporu je nesouhlas Navrhovatele s tím, jak proběhla Baráž, s jejím výsledkem a s tím, kdo se na jejím základě stal účastníkem extraligové soutěže mužů ve volejbale v soutěžním ročníku 2019/2020. Návrh 1 byl podán v době, kdy se současně Navrhovatel domáhal nápravy prostřednictvím námitek proti průběhu a výsledku 1., 2. a 3. utkání Baráže, jeho námítky ale byly zamítnuty a Navrhovatel podal odvolání k ČVS. Obsah Návrhu 2 se lišil tím, že již byl i reakcí na zamítnutí uvedených odvolání Správní radou dne 5. 6. 2019.

8) AK ČVS současně konstatovala, že podle tvrzení Navrhovatele mu obě rozhodnutí Správní rady ČVS byla odeslána dne 10. 6. 2019. Podle čl. 19. odst. 3 Stanov ČVS je člen ČVS oprávněn podat návrh na přezkoumání rozhodnutí orgánu ČVS k AK ČVS do 20 dnů od jeho odeslání. Tato lhůta tedy byla dodržena a také žádný z účastníků nenamítl opak.

9) Z Návrhu 2 je patrné, že Navrhovatel se především domáhá přezkumu napadených rozhodnutí v souladu s čl. 19 odst. 2 a 3 Stanov ČVS, a to z důvodu jejich nezákonnosti, resp. rozporu s předpisy ČVS“.

II. Tvrzení a důkazy navrhovatele

10) Návrhem 1 se Navrhovatel se domáhá určení práva startu v extralize ve volejbale mužů v ročníku 2019/2020. Tento návrh byl doplněn přílohami, u nichž s výjimkou dokladu o úhradě poplatku za podání návrhu a plné moci (přílohy č. 33 a 34) lze ostatní považovat za předložení listinného důkazu navrhovatelem. Obdobně pak i v případě Návrhu 2.

11) Navrhovatel především tvrdí, že je volejbalovým oddílem, který se se svým týmem dlouhodobě účastní nejvyšší české volejbalové soutěže tzv. UNIQA extraligy mužů. V soutěžním ročníku 2018/2019 přitom tým navrhovatele skončil na posledním místě, což znamená, že se účastnil Baráže o účast v extralize mužů pro soutěžní ročník následující. Podle tvrzení Navrhovatele měl v této Baráži nastoupit proti vítězi 1. ligy mužů poslední tým extraligy, přičemž zmíněným vítězem 1. ligy se stalo družstvo „spadající pod oddíl Odpůrce 1“.

12) Navrhovatel dále poukazuje na předpisy ČVS, který je organizátorem volejbalových soutěží na území ČR, a podle nichž by start Odpůrce 1 ve zmíněné Baráži byl nepřipustný k čemuž ovšem ČVS jako organizátor volejbalové soutěže nezabránil. Navrhovatel dále poukazuje na předběžné opatření nařízené Městským soudem v Brně a na to, že i přes toto předběžné opatření Baráž proběhla a tvrdí, že ČVS nyní považuje za účastníka dalšího ročníku extraligy ve volejbale mužů Odpůrce 1 a ve vztahu k Navrhovateli „předpokládá jeho účast toliko v 1. lize“. Podle Navrhovatele Baráž nebyla regulérní, Odpůrce 1 v ní startoval neoprávněně, a to dokonce v rozporu s předběžným opatřením Městského soudu v Brně. Podle Navrhovatele tedy Odpůrci 1 nenáleží právo

startu v extralize ve volejbale mužů, naopak náleží Navrhovateli. Následně pak (bod II. Návrhu 1) Navrhovatel poukazuje na dokumenty, které jsou dle jeho názoru relevantní, jednak na Rozpis mistrovských soutěží, dále výsledky extraligy mužů v ročníku 2018/2019 (příloha č. 2) rozpis mistrovských soutěží ČVS dospělých a mládeže 2018/2019 (příloha č. 1) a výsledek 1. ligy mužů v soutěžním ročníku 2018/2019 (příloha č. 3). Podle bodu A Všeobecných technických ustanovení odst. 9 písm. d) Rozpisu soutěží platí, že v soutěži extraligy mužů nesmí startovat dvě a více družstev I. oddílu (klubu) a družstva různých oddílů (klubů) majetkově a osobně propojených. Zvítězí-li v soutěži 1. ligy mužů družstvo, jehož postupem z Baráže bylo porušeno toto pravidlo, nabývá startu v baráži o postup do extraligy mužů družstvo, které uvedené pravidlo splňuje a umístilo se na místě následujícím. Zcela totožné pravidlo je dle Navrhovatele uvedeno též Zásadách rozpisu mistrovských soutěží ČVS dospělých a mládeže 2018/2019. Podle Navrhovatele je smyslem tohoto ustanovení zachování regulérnosti soutěží, neboť v případě připuštění startu úzce propojených družstev by hrozilo ovlivňování výsledků soutěže v návaznosti na „týmovou reži““. Z toho pak dovozuje, že uvedené pravidlo a to konkrétně pravidlo zakazující účast v Baráži družstvu, které zvítězilo v 1. lize z oddílu, který je osobně a majetkově propojen s oddílem, jehož družstvo již extraligu hraje, vylučovalo Odpůrce 1 z Baráže.

13) V bodě III Návrhu 1 pak Navrhovatel rozepisuje skutečnosti, které mají zřejmě doložit, že družstvo Odpůrce 1 nebylo oprávněno startovat v Baráži. Konkrétně Navrhovatel tvrdí, že extraligu mužů hraje družstvo označované zjednodušeně jako Volejbal Brno, které „spadá“ pod oddíl představovaný obchodní společností Volejbal Brno a. s. IČO: 25551442, které nadále označuje jako „akciová společnost“. V 1. lize pak nastupuje družstvo, které je běžně označováno, dle Navrhovatele ve statistikách ČVS, na vlastních webových stránkách www.volejbalbrno.cz apod. jako Volejbal Brno či výjimečně SGLD Brno. Pokud jde o právní subjektivitu, tak dle navrhovatele toto družstvo spadá pod SK Volejbal Brno z. s., tedy pod Odpůrce 1.

14) Navrhovatel tvrdí, že „ústřední postavou obou družstev, resp. obou oddílů“ je manažer Martin Gerža, který formálně i fakticky oba subjekty vede. Podle Navrhovatele v závěrečné fázi extraligy a 1. ligy mužů (zřejmě ročníku 2018/2019) provedl pro mnohé překvapivý krok“, který měl spočívat v tom, že údajné hlavní opory extraligového družstva přesunul do prvoligového družstva. Podle Navrhovatele tento postup postrádal smysl, jelikož oslabil extraligové družstvo v závěrečných bojích o titul, ovšem má své opodstatnění v „obchodní rovině“. Ve volejbalových kruzích je údajně veřejným tajemstvím, že cílem je druhou extraligovou licenci obratem prodat jinému oddílu, který již o tuto licenci usiluje. Z toho Navrhovatel dovozuje, že záměrem odpůrce je zpeněžit licenci, a kvůli tomu neváhá porušovat předpisy ČVS, soudní rozhodnutí a zákony ČR. Dále Navrhovatel uvádí, že osobní majetkové propojení akciové společnosti a odpůrce se projevuje i a nejen v osobě Martina Gerži ale v dalších rovinách. Ty pak Navrhovatel vyjadřuje v tabulce na str. 5 jeho podání a to takto:

Jméno a příjmení	Funkce/pozice v SK Volejbal Brno (1. liga)	Funkce/pozice ve Volejbal Brno

		(extraliga)
Martin Gerža předseda představenstva odpovědná osoba oddílu (plná práva) dle evidence	Jednatel odpovědná osoba oddílu (plná práva) dle evidence ČVS funkcionář družstva dle evidence ČVS	předseda představenstva odpovědná osoba oddílu (plná práva) dle evidence ČVS
Ing. Josef Klapal	předseda spolku	předseda dozorčí rady
Václav Stejskal	předseda kontrolní komise	člen představenstva
Aleš Broulík	člen kontrolní komise	funkcionář družstva dle evidence ČVS
PaedDr. Jaroslav Šamšula	odpovědná osoba oddílu (omezená práva) dle evidence ČVS odpovědná osoba družstva dle evidence ČVS kontaktní osoba družstva dle evidence ČVS	člen dozorčí rady odpovědná osoba oddílu (omezená práva) dle evidence ČVS
Mgr. Jiří Petruš	funkcionář družstva dle evidence ČVS	člen představenstva odpovědná osoba družstva dle evidence ČVS kontaktní osoba družstva dle evidence ČVS
Ondřej Marek	hlavní trenér funkcionář družstva dle evidence ČVS	hlavní trenér
Klára Kuníková	odpovědná osoba oddílu (omezená práva) dle evidence ČVS	odpovědná osoba oddílu (omezená práva) dle evidence ČVS

15) Podle Navrhovatele se prolínají i působení hráčů obou družstev k čemuž uvádí, že toto je nejviditelnější propojení obou oddílů, neboť složení obou družstev je téměř totožné, což by bez osobního a majetkového propojení nebylo proveditelné. K tomu Navrhovatel přikládá tabulku se jmény hráčů:

Michal Hrazdíra, Patrik Minda, Adam Provazník, Luan Duc Truong, Martin Weber, Vít Jakubec, Ondřej Boula, Martin Licek, Daniel Římal, Jan Pražák, Štefan Okošanovič, Vojtěch Fitz, Lubomír Staněk, Luboš Pospíchal, Martin Chevalier, Matej Hukel, Tadeáš Handlír a Jakub Lžičar. U všech hráčů Navrhovatel uvádí, že působili v obou oddílech, tedy SK Volejbal Brno (1. liga) a Volejbal Brno (extraliga).

16) Navrhovatel poukazuje i na internetové články Facebook Volejbal Brno, na němž jsou obě družstva prezentována společně bez jakéhokoliv odlišení a obdobně i na www.volejbalbrno.cz. Z toho dovozuje, že Odpůrce 1 sám sebe považuje za tým B a to vyplývá i ze smluv o dotacích poskytovaných odpůrci ze strany statutárního města Brno. Při tom poukazuje na poskytnutí účelové neinvestiční dotace odpůrci pro kalendářní rok 2018 i pro rok 2019 z níž má vyplývat, že dotace je poskytována na „zabezpečení celoroční činnosti a soutěží družstev od přípravek až po juniory a mužů B“. Vzhledem k tomu, že podle Navrhovatele tato definice účelu dotace vychází ze žádosti Odpůrce 1, pak podle Navrhovatele sám Odpůrce 1 své družstvo nastupující v 1. lize ve vztahu k extraligovému družstvu spadajícímu pod akciovou společnost (tým A) považuje za tým B. Podle Navrhovatele druhá z uvedených smluv o poskytnutí dotace byla uzavřena 11. 4. 2019, tedy dva měsíce před odpůrcem tvrzeným zrušením osobních a majetkových vazeb. K tomu nabízí navrhovatel řadu důkazů. Na podporu své základní argumentace pak ještě navrhovatel uvádí, že obě družstva trénoval stejný trenér Ondřej Marek, ke všem svým tvrzením zakládá Navrhovatel dokumenty, označené jako důkazy.

17) V čl. IV Návrhu 1 Navrhovatel tvrdí, že Odpůrce 1 se pokusil „zcela prokazatelně“ majetkové osobní propojení obou oddílů „následně účelově odstranit“. Toto odstraňování spatřuje Navrhovatel v tom, že Martin Gerža byl jako jednatel Odpůrce 1 zapsán ve spolkovém rejstříku až do 8. 4. 2019 a teprve dne 9. 4. 2019, po zahájení Baráže a odehrání prvního utkání se v rejstříku objevil na pozici jednatele Štěpán Říha. Dle Navrhovatelem citovaného úplného výpisu ze spolkového rejstříku měla přitom jeho funkce vzniknout a tedy funkce Martina Gerži zaniknout již k 31. 1. 2019, přičemž zápis byl proveden 5. 4. 2019.

18) I z toho Navrhovatel dovozuje propojení uvedených oddílů, což odůvodňuje tím, že pokud by došlo k přerušení všech podstatných vazeb a Martin Gerža jakož i další s ním propojené osoby přestali figurovat v oddílu Odpůrce 1, pak by se to jistě projevilo v reálném čase nikoliv o dva a půl měsíce později a mělo by to širší dopady.

19) Navrhovatel dále tvrdí, že změna, k níž by došlo již v lednu 2019, by znamenala, že odpůrce ve všech svých záležitostech, včetně účasti v baráži jednal prostřednictvím neoprávněné osoby, Martina Gerži, který se vůči ČVS vydával za jednatele Odpůrce 1. Změna jednatele a majitele akciové společnosti byla antidatována a tím měl být odstraněn nejviditelnější projev osobního a majetkového propojení. Ovšem i kdyby tato změna byla reálná, materiálně by stejně osobně majetkové propojení zůstalo fakticky nedotčené, neboť se uskutečňuje v mnohem širší míře. Změna v zastoupení by evidentně byla provedena zpětně ve chvíli, kdy navrhovatel upozorňuje ČVS na rozpor s rozpisem soutěže neboť dne 19. 3. Navrhovatel podal předsedovi v této věci podnět. Podle Navrhovatele až tedy následně byl vytvořen předmětný zápis z valné hromady a 22. 3. 2019 byl založen do

sbírky listin spolkového rejstříku. Podle Navrhovatele, pokud by valná hromada proběhla 31. 1. 2019, pak by změna zápisu a uložení do sbírky listin byla realizována standardně již v první polovině února. O předstírání změny v rámci odpůrce svědčí podle Navrhovatele i podmínky pro převod akcií v akciové společnosti. Odpůrce 1 se dle Navrhovatele pokouší prezentovat, že 40% podíl akciové společnosti prodal Martinu Geržovi za částku 2 miliony Kč, splatnou do 30. 6. 2021. Podle Navrhovatele nelze uvěřit reálnosti převodu akcií za částku 2 miliony Kč, která by ovšem byla splatná dva a půl roku. Podle Navrhovatele, i kdyby k oddělení oddílů skutečně došlo, nemohly by obě družstva vystupovat jako A tým a B tým z jednoho oddílu. Právě v době kdy měl pan Martin Gerža ukončit své působení, došlo k výraznému zesílení vazeb, což konkretizuje jako „přestup a hostování hráčů“.

20) Navrhovatel namítá, že i kdyby se propojenost posuzovala až izolovaně v průběhu soutěžního ročníku, nejzazším rozhodným datem by bylo datum uzavření přihlášek do Baráže, respektive datum vydání rozpisu Baráže. Ten byl podle Navrhovatele na webu ČVS zveřejněn 26. 3. 2019 a tedy nejpozději k tomuto datu musel být vydán. Podle navrhovatele je zřejmé, že k tomuto datu jako jednatel odpůrce stále figuroval Martin Gerža. Navrhovatel v této chvíli poukazuje na § 8 zákona č. 304/2013 Sb. (zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů – pozn., AK ČVS), podle něhož platí, že případné negativní důsledky neaktuálního zápisu jdou vždy k tíži evidovaného subjektu a tedy v tomto ohledu je nutno považovat za jednatele odpůrce Martina Geržu, bez ohledu na následný zápis údajů se zpětnou účinností.

21) Jako další důkaz propojenosti oddílů namítá Navrhovatel „kompletně totožné zázemí“. Nejpodstatnější skutečností podle Navrhovatele je, že fakticky činnost Odpůrce 1 organizačně zajišťovala a především financovala akciová společnost. Podle Navrhovatele byli tedy hráči přesunuti do družstva Odpůrce 1, ovšem jejich činnost dále plně zastřešovala akciová společnost. K tomu Navrhovatel navrhuje důkaz výslechem hráčů obou družstev volejbal Brno, jejichž jména jsou uvedena na str. 10 návrhu, dále výpisem z bankovního účtu odpůrce, výpisem z bankovního účtu akciové společnosti a dalšími listinnými důkazy uvedenými následně.

22) Navrhovatel pak poukazuje na údajný postup ČVS, který se odvolával na stanovisko legislativní komise ČVS, podle níž měl být start Odpůrce 1 v Baráži přípustný. Navrhovatel namítá, že legislativní komise ČVS není výkonným či rozhodčím orgánem a není oprávněn rozhodovat o souladu jednání s předpisy ČVS. Rozporuje ovšem i stanovisko ČVS jako formalistické a resp. účelové pokud jde o výklad relevantních předpisů. Nesprávné je podle Navrhovatele názor legislativní komise, že případné propojení je nutné posuzovat, „k okamžiku vítězství konkrétního družstva v Baráži“ (str. 10), neboť propojený oddíl nesmí do Baráže vůbec nastoupit, a proto není možné jeho vazby posuzovat až *ex post* k okamžiku jeho vítězství.

23) Za neakceptovatelný označuje Navrhovatel i výklad podaný legislativní komisí k pojmu osobní propojení a majetkové propojení. Konkrétně to, že legislativní komise za osobní propojení považuje toliko propojení v orgánech právnických osob a spokojuje se s údajně antidatovanými listinami, které mají dokazovat zrušení osobních vztahů v orgánech obou právnických osob. Zcela pak podle Navrhovatele legislativní komise přehlíží, že oba

oddíly měly totožné realizační týmy (hlavní trenér, asistent, statistik) a i totožné funkcionáře dle evidence ČVS.

24) Navrhovatel pak kromě kritiky postupu ČVS poukazuje na smysl zákazu osobního propojení jakožto úpravy, která má zamezit tomu, aby mohla být propojenými subjekty ovlivňována regulérnost extraligy.

25) Navrhovatel polemizuje i s údajně zužujícím výkladem legislativní komise týkající se majetkového propojení konkrétně to, že podle legislativní komise za propojení lze považovat situaci, kdy jeden oddíl vlastní podíl v druhém oddílu. Odpůrce 1 i Navrhovatel jsou zapsanými spolky, které z právního hlediska nemůže nikdo vlastnit a nelze tudíž vůbec uvažovat o jakékoliv majetkové účasti v nich. Podle Navrhovatele, kdyby měl být akceptován názor legislativní komise, pak v případě že by oba posuzované oddíly byly zapsanými spolky, majetkové propojení by pojmově bylo vyloučené. To je ovšem podle navrhovatele v rozporu se smyslem předmětného ustanovení.

26) V čl. V Navrhovatel dovozuje, že Odpůrce 1 nenáleželo právo, účasti se v Baráži, což dokládá analýzou čl. 10 Soutěžního řádu volejbalu, který rozlišuje dva odlišné režimy dle věku hráčů. „Jednak v případě hráče, který k datu stanovenému rozpisem soutěže dle bodu A Všeobecných a technických ustanovení, odst. 4 rozpisu soutěží k datu 1. 1. 1995 nedosáhne 23 let, nemůže dle čl. 10 odst. 1. 1 písm. b soutěžního řádu volejbalu hostovat za družstvo hrající stejnou soutěž, jako družstvo mateřského oddílu, na jehož soupisce je uveden. Pro hráče, který uvedený věk přesáhne, platí, že nemůže již za družstvo mateřského oddílu souběžně startovat.“

27) Podle Navrhovatele z tabulky výše uvedené vyplývá, že všichni hráči, kteří nastupovali za obě družstva, jsou u Odpůrce 1 „na hostování“. Navrhovatel dále dovozuje, že Baráž je součástí extraligy, čemuž dodává argumentaci poukazem na interní předpisy ČVS a z toho pak dovozuje, že byl vyloučen start všech hostujících hráčů odpůrce dle čl. 10 odst. 1. 1 písm. b soutěžního řádu volejbalu, neboť jejich mateřský oddíl odehrál v extralize celý soutěžní ročník.

28) V čl. IV pak Navrhovatel poukazuje na nesprávné stanovení výsledku třetího utkání Baráže vzhledem k soudní rozhodnutí – předběžnému opatření, které zakazovalo odpůrci nástup do utkání Baráže. Navrhovatel dle svého tvrzení vyzval ČVS, aby s ohledem na tuto předběžné opatření další utkání Baráže zrušil, k čemuž nedošlo. Odpůrce 1 předběžné opatření nerespektoval a dne 13. 4. 2019 do v pořadí třetího utkání Baráže nastoupil. To označuje Navrhovatel za bezskrupulózní porušování právních předpisů resp. soudního rozhodnutí. Z toho důvodu, konkrétně proto, aby se Navrhovatel nepodílel na trestné činnosti odpůrce v podobě maření výkonu úředního rozhodnutí Navrhovatel z třetího utkání po jeho zahájení, odstoupil. Tvrdí ovšem, že rozhodčí ani delegát utkání Navrhovatele nevyzval, aby ve hře pokračoval. Přitom za nepřítomné lze považovat družstvo, odmítne-li hrát poté, co k tomu bylo vyzváno. Podle Navrhovatele není žádná výzva doložena v zápise o utkání. Podle tvrzení Navrhovatele hlavní rozhodčí ihned po sdělení kapitána, že družstvo navrhovatele nebude v utkání pokračovat z důvodu, že start druhého družstva je neoprávněný utkání ukončil. Podle Navrhovatele tím byl porušen čl.

20 odst. 4 a odst. 6 Soutěžního řádu volejbalu. Údaj o uplatnění citovaného pravidla a ukončení zápasu doplnil rozhodčí a delegát do zápisu až později po skončení utkání čímž dle navrhovatele došlo k následné manipulaci se zápisem utkání. Na základě všech těchto argumentů se pak Navrhovatel domáhá tohoto již citovaného rozhodnutí, jímž by bylo určeno, že Navrhovateli náleží právo startu v extralize ve volejbale mužů pro soutěžní rok 2019/2020, zatímco Odpůrce 1 toto právo nenáleží.

28) V Návrhu 2 reaguje Navrhovatel především na Rozhodnutí Správní rady, která zamítla jeho odvolání a potvrdila rozhodnutí STK, která zamítla námítky Navrhovatele proti průběhu a výsledku 1. a 2. Utkání Baráže a stejně i ve vztahu k 3. utkání baráže. Navrhovatel vyslovuje obecnou kritiku rozhodnutí STK a Správní rady s tím, že svým jednáním „pokrývali“ skandální jednání Odpůrce 1. Ten dle Navrhovatele Odpůrce 1 od začátku zamýšlel postupem v rozporu s předpisy ČVS získat druhou extraligovou licenci s cílem ji obratem odprodat vedlejšímu účastníkovi. To se podle navrhovatele potvrdilo, neboť dle systému VIS má být účastníkem extraligy v nadcházejícím soutěžním ročníku právě vedlejší účastník a naopak Odpůrce 1 nefiguruje ani v 1. lize.

29) Navrhovatel dále namítá, že přes rozsáhlé množství důkazů, které předložil spolu s detailním popisem toho, v čem spatřuje rozpor jednání Odpůrce 1 s předpisy ČVS, se STK ani Správní rada a jeho argumenty vůbec nevypořádaly a v rozhodnutích absentuje jakékoliv relevantní odůvodnění. Navrhovatel namítá rozpor závěrů obou rozhodnutí o regulérnosti postupu Odpůrce 1 s hmotněprávními předpisy ČVS a namítá i vadný postup, jakým byla rozhodnutí vydána. Dále navrhovatel opakuje obsah návrhu č. 1.

III. Vyjádření Odpůrce 1

30) Odpůrce 1 se vyjádřil dne 28. 5. 2019 a dne 22. 7. 2019. V prvním vyjádření uvedl, že vždy postupoval v souladu s platnými směrnicemi ČVS při plném respektování rozhodnutí příslušných orgánů ČVS. Odsoudil naopak postup Navrhovatele a navrhl zamítnutí Návrhu v celém rozsahu. Ve svém vyjádření ze dne 22. 7. 2019 Odpůrce 1 odmítl požadavek Navrhovatele a navrhl jeho zamítnutí. Poukázal především na to, že v návrhu uvedené výroky III. až V. nejsou vůbec projednatelné v řízení před AK ČVS, neboť ta nemůže rozhodovat o právu či neexistenci práva na start účastníků řízení, včetně vedlejšího účastníka v extralize volejbalu. AK ČVS může pouze zrušit v návrhu napadené rozhodnutí Správní rady, tedy to co je navrhováno pod body I. a II. Návrhu. Poukázal na to, že Návrh neobsahuje žádné nové skutečnosti než ty, na které již v minulosti reagoval ve vztahu k soudům či orgánům ČVS. Odmítl tvrzení Navrhovatele o tom, že valná hromada Odpůrce 1 konaná dne 31. 1. 2011 vůbec neproběhla, nerozhodla o skutečnostech uvedených v jejím zápisu a namítl, že jde o tvrzení poškozující dobré jméno Odpůrce 1, dokonce hraničící „z oblastí trestního práva“.

IV. Ústní jednání AK ČVS dne 5. 9. 2019

31) AK ČVS po projednání formálních náležitostí dospěla k závěru, že jsou splněny všechny podmínky pro to, aby ve věci mohlo být jednáno a proto předseda AK ČVS v souladu s článkem 2 odst. 3 Statutu AK ČVS nařídil ústní jednání.

- 32) Účastníci byli řádně obesláni a k ústnímu jednání se dostavil Navrhovatel, odpůrce 2 a Odpůrce 3. Odpůrce 1 se řádně omluvil. Ústní jednání mohlo proběhnout.
- 33) V úvodu se AK ČVS pokusila zjistit možnost smíru. Z reakcí přítomných účastníků vyplynulo, že ke smíru nedošlo.
- 34) Zástupce Odpůrce 2 uvedl, že Správní rada je přesvědčena, že její rozhodnutí bylo v souladu s předpisy ČVS a tudíž nevidí důvod, proč by na návrh měla nějak reagovat. Z toho důvodu zástupce Odpůrce 2 navrhl, aby body, I a II Návrhu 2 byly zamítnuty.
- 35) Zástupce Odpůrce 3 uvedl, že pokud jde o smír, nevidí pro něj žádný prostor a to především proto, že ani přesně nevidí důvod, proč je Odpůrce 3 účastníkem tohoto sporu vyjma formálně toho, že byl za účastníka označen, neboť podle přesvědčení Odpůrce 3 se jej spor vůbec žádným způsobem netýká.
- 36) Následně člen AK ČVS upozornil účastníky řízení, že AK ČVS zřejmě nemůže rozhodovat o tom, kdo bude účastníkem jakékoliv sportovní soutěže ČVS, a může se pouze zabývat správností rozhodnutí, která jsou jí předkládána v návrhu k rozhodování.
- 37) Zástupce Navrhovatele uvedl, že při koncepci obou návrhů vycházel Navrhovatel z výkladu čl. 6 odst. 2 Stanov ČVS, v němž je pravomoc AK ČVS vymezena jednak ve vztahu ke sporům mezi členy ČVS a jednak, že je v pravomoci AK ČVS rozhodovat v případech, kdy má člen ČVS zato, že orgán ČVS vydal nezákonné rozhodnutí. Vycházejí z tohoto výkladu, tedy bylo navrženo zrušení napadených rozhodnutí Správní rady a Navrhovatel se domnívá, že toto oprávnění by AK ČVS měla mít. Obdobně Navrhovatel vycházel z toho, že AK ČVS by mohla být oprávněna rozhodovat i o tom kdo bude účastníkem soutěže organizované ČVS. Nicméně navrhovatel je v tomto směru respektovat právní stanovisko AK ČVS.

V. Skutková a právní zjištění AK ČVS

- 38) AK ČVS provedla důkaz předloženými listinami a dospěla k následujícím zjištěním.
- 39) Z obou návrhů je patrné, že Navrhovatel dlouhodobě, minimálně od doby kdy začala probíhat Baráž o extraligu mužů ročník 2019/2020 namítá neregulérnost této Baráže. Velmi zjednodušeně řečeno, poukazuje na ekonomické i personální spojení družstva SK Volejbal Brno, z. s. a Volejbal Brno a. s. Argumenty či důkazy, které v této souvislosti Navrhovatel předkládal, jsou velmi rozsáhlé a rozhodně o nich nelze tvrdit, že jsou na prvý pohled nedůvěryhodné či zjevně irelevantní. Navrhovatel poukazyval na fyzickou osobu, manažera pana Martina Gerži, ale i na řadu dalších důkazů, které označuje ve svém návrhu č. 2 v bodě IV jako „nespočet dalších rovin“.
- 40) Jak z předložených důkazů, které nikdo nezpochybnil, vyplynulo, že primárně se Navrhovatel obrátil na STK a námitkami proti průběhu a výsledku prvního a druhého utkání

Baráže a se stejnou námitkou proti průběhu a výsledku třetího utkání téže Baráže. Tyto námitky navrhovatel přiložil jako důkaz k Návrhu 1. Obsah námitek je do značné míry totožný s následným Návrhem 2, zejména pokud jde o poukaz na společný postup soupeře a propojeného oddílu, tedy SK volejbal Brno, z. s. a Volejbal Brno a. s. Navrhovatel poukázal i na personální propojení reprezentované panem Martinem Geržou, namítl, že právní kroky směřující k právnímu oddělení obou družstev, resp. oddílů, byly antidatované a kromě toho namítal, že bez ohledu na tyto právní kroky, zmíněné propojení dále zůstalo. A to v rovině funkcionářů členů orgánů oddílu atd. Znovu je třeba upozornit, že tyto námitky byly velice konkrétní a to včetně poukazu na hráče, kteří působili v obou družstvech, aniž by to bylo v souladu s předpisy ČVS Z důvodů, které budou záhy uvedeny, ovšem předmětem přezkumu AK ČVS nebylo, zda tyto argumenty či námitky jsou důvodné anebo nikoliv. Podstatné je, že se s nimi STK podle AK ČVS nevypořádala způsobem, jaký odpovídal jejím povinnostem.

41) Navrhovatel v čl. III námitek proti utkáním Baráže konaným 6. 4. 2019 a 7. 4. 2019 poukazuje na čl. 3 odst. 1 písm. b) a c) Soutěžního řádu volejbalu jakožto na základní sportovně technické předpisy pro řízení volejbalové soutěže a s odkazem na čl. 29 téhož předpisu podává námitky s tvrzením, že došlo minimálně ke dvojímu porušení sportovně technických předpisů. Jednak k porušení rozpisu soutěží účastí oddílu soupeře a jednak k porušení Soutěžního řádu volejbalu startem hostujících hráčů. Jak výše citováno, tyto námitky pak podrobně rozvádí v následujících člancích včetně uvedení osob – funkcionářů obou oddílů, kterými chce navrhovatel prokazovat personální propojení a také jmény hráčů, jejichž působení v obou družstvech se podle Navrhovatele prolíná.

42) Na základě této argumentace pak Navrhovatel poukazoval na čl. 27 odst. 1 písm. b) Soutěžního řádu volejbalu s tím, že za porušení sportovně technických předpisů má být postih hráči důsledky - odečtením 1 bodu a pasivním skórem, tedy kontumací a s ohledem na dvě barážová utkání dovozoval dvojí porušení.

43) Kromě toho Navrhovatel zpochybňoval postup rozhodčích v 3. Utkání Baráže tak jak uvedeno v odst. 28 tohoto rozhodnutí.

44) O tomto jeho podání ze dne 9. 4. 2019 a shodných námitkách proti barážovému utkání konanému 13. 4. 2019 ze dne 16. 4. 2019 rozhodla STK svými rozhodnutími ze dne 2. 5. 2019. STK námitky zamítla s poukazem na čl. 29 odst. 5 písm. b) Soutěžního řádu volejbalu. Dále STK velmi stručně uvedla, že start hráčů SK Volejbal Brno v Baráži byl plně v souladu s ustanoveními Soutěžního řádu volejbalu, Baráž o extraligu mužů není součástí extraligy mužů a jde o soutěž nižší úrovně, než soutěž extraliga mužů v souladu s platným rozpisem mistrovské soutěže dospělých, což zdůvodnila poukazem na to, že podle rozpisu mistrovské soutěže dospělých a mládeže 2018/2019 čl. c1, bod 14 sestupy „Družstvo na 12. místě sestupuje do baráže o X-M“ a účastníci baráže o extraligu mužů podávali do této soutěže samostatnou přihlášku.“ Další argumenty se již tohoto problému netýkají.

45) Proti oběma zamítavým výrokům podal Navrhovatel samostatně dvě odvolání se shodným textem v rozsahu 6 stran. Jádrem a základem jeho námitek bylo tvrzení, že se

STK vůbec nevypořádala s jeho argumenty a toto rozhodnutí nemá žádné podstatnější odůvodnění. Dále navrhovatel namítá, že STK převzala toliko závěry Legislativní komise. K tomu pak Navrhovatel uvedl, že STK neměla vycházet ze stanoviska Legislativní komise, ale měla provést navrhované důkazy a posoudit si věc samostatně. Následně pak Navrhovatel zopakoval návrh na provedení důkazů, jimiž by bylo prokázáno propojení obou klubů. Z důvodu v odvolání uvedených pak Navrhovatel požadoval aby Správní rada, která je odvolacím orgánem rozhodla o tom, že „...se u utkání Baráže o účast v extraligě mužů konaná ve dnech 6., 7. a 13. dubna 2019 mezi Navrhovatelem a SK Volejbal Brno z. s. uplatňuje v neprospěch soupeře hrací důsledek odečtení příslušného počtu bodů a pasivní skóre 0:3 (0:75).“

46) O odvoláních rozhodovala Správní rada dne 5. 6. 2019 a zamítla je. Nutno poznamenat, že jde o dvě rozhodnutí, zčásti obsahově stejná, zčásti odlišná. Pokud jde o rozhodnutí o odvolání proti zamítnutí námitek proti průběhu a výsledku 1. a 2. utkání Baráže, s argumenty, které souvisejí se základními námitkami navrhovatele, se Správní rada vypořádala v bodech 1, 2 a 3 svého rozhodnutí. K námitce, že STK se v podstatě ve svém rozhodnutí odkázala toliko na stanovisko legislativní komise ČVS Správní rada uvedla, že tento argument není správný, přestože STK skutečně ve svém rozhodnutí odkázala na zmíněné stanovisko. Ovšem z odkazu na dokument, který zjevně byl Navrhovatel (v daném dokumentu odvolatel) znám je zřejmé, na jakých konkrétních důvodech rozhodnutí STK spočívá a je z něj tedy patrné, proč STK nepovažovala oba oddíly (Volejbal Brno, a. s. a SK Volejbal Brno, z. s.) za osobně a majetkově propojené. K základní námitce poukazující na propojení obou zmíněných oddílů, tedy Volejbal Brno, a. s. a SK Volejbal Brno, z. s. Správní rada uvedla, že se neztotožňuje s touto námitkou. Podle názoru Správní rady osobní ani majetkové propojení obou uvedených oddílů není, a ke dni rozhodování STK ani nebylo dáno. Ani osobní propojení podle názoru Správní rady neexistuje. Konečně pak Správní rada odmítla argument Navrhovatele, podle něhož není správný závěr STK o tom, že Baráž není součástí extraligy mužů a naopak Správní rada jednoznačně tvrdila, že Baráž není součástí extraligy mužů.

47) V rozhodnutí Správní rady o odvolání proti zamítnutí námitek proti průběhu a výsledku 3. utkání Baráže je argumentace rozsáhlejší, ale týká se námitek vadného postupu rozhodčích delegáta utkání, přičemž Správní rada v odůvodnění toliko uvedla: „Ani této námitce Správní rada ČVS nepřisvědčila, když bylo prokázáno, že postup rozhodčích byl plně v souladu s platnými Pravidly volejbalu.“

48) Jak patrně, podstatnou část návrhů Navrhovatele AK ČVS zamítla. Důvod je poměrně prostý, AK ČVS je přesvědčena, že její pravomoci neumožňují, aby zasahovala do vnitřních aktivit ČVS, v tomto případě tedy do pořádání soutěží tím, že bude rozhodovat, kdo je oprávněn účastníkem soutěže být, eventuálně kdo účastníkem soutěže být nesmí.

49) Podle Čl. 2 odst. 3 Stanov ČVS „Účelem (hlavní činností, posláním) ČVS je vytváření podmínek pro rozvoj všech forem a výkonnostních úrovní volejbalu a beachvolejbalu včetně masového a rekreačního, školního sportu a školní tělesné výchovy. ČVS zabezpečuje státní reprezentaci a podporuje reprezentaci oddílovou.“ Jednou

z forem realizace tohoto účelu jsou nepochybně i organizování soutěží ve volejbale. V tomto případě jde především o extraligu, přičemž z čl. 4 odst. 2 lit. d) Soutěžního řádu volejbalu je patrné, jak jsou do této soutěže družstva zařazována. O pravomoci AK ČVS do tohoto zařazení nějak zasahovat není v tomto řádu nikde nic uvedeno. Což se zdá být logické již s ohledem na potřebu jistoty o tom, kdo se vlastně soutěže účastní a nezbytnosti trvání této jistoty po celou dobu soutěže.

50) Výklad pravomoci AK ČVS jak jej podal Navrhovatel a jak je též shora citován je nepřijatelně extenzivní. To, že je AK ČVS oprávněna rozhodnout v případě, že orgán ČVS vydal nezákonné rozhodnutí nebo rozhodnutí, které je v rozporu se stanovami, směrnicemi ČVS, dokumenty FIVB nebo CEV neznamená automaticky, že je oprávněna takové rozhodnutí nahradit svým meritorním rozhodnutím. Lze připustit, že zvolená formulace v čl. 1 odst. 1 Jednacího řádu AK ČVS není nejšťastnější a možná by bylo vhodné ji pro *futuro* upravit tak, aby nebudila pochybnosti a nevedla k chybným výkladům. Samozřejmě, pokud snad není záměrem ČVS podříditi jakákoliv rozhodnutí kasační a apelační pravomoci AK ČVS. Obdobné to je v případě formulace čl. 18 odst. 6 Stanov ČVS. Oporu pro svůj závěr v této věci nachází AK ČVS i v dikci relevantní právní normy. Podle § 258 z. č. 89/2012 Sb. ve znění pozdějších předpisů - občanského zákoníku:

Každý člen spolku nebo ten, kdo na tom má zájem hodný právní ochrany, může navrhnout soudu, aby rozhodl o neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku pro jeho rozpor se zákonem nebo se stanovami, pokud se neplatnosti nelze dovolat u orgánů spolku.

Zákoník následně stanoví podmínky, za kterých soud neplatnost nevysloví, což ale již není podstatné. Podstatné je, že ani soudu zákonodárce neumožňuje zasahovat do vnitřních záležitostí spolku jinak, než zrušením rozhodnutí spolkového orgánu pro jeho rozpor se zákonem nebo se stanovami. AK ČVS neshledala žádný racionální důvod, proč si za takovéto situace uzurpovat větší pravomoci, pokud jí je výslovně předpisy ČVS nesvěřují.

51) Podpůrně lze poukázat i na čl. 19 odst. 2 Stanov ČVS, podle něhož:

„Proti rozhodnutí orgánu ČVS, které považuje člen ČVS za nezákonné nebo vydané v rozporu se stanovami, směrnicemi ČVS, dokumenty FIVB nebo CEV a jedná se přitom o rozhodnutí, proti kterému již nelze podat jiný opravný prostředek, je člen ČVS oprávněn podat arbitrážní komisi návrh na jeho přezkoumání. Návrh na přezkoumání rozhodnutí orgánu ČVS nemá odkladný účinek.“

Norma jasně hovoří o přezkoumání rozhodnutí, nikoliv o nahrazení jiným meritorním rozhodnutím.

52) Konečně pak nelze přehlédnout, že zařazení družstva do soutěže je upraveno pravidly, přičemž AK ČVS nemá pravomoc individuálně přezkoumávat, zda kromě rozhodnutí orgánu ČVS jsou navíc i splněny další podmínky pro zařazení družstva do soutěže. Viz například Zásady rozpisu soutěže mistrovských soutěží ČVS dospělých a mládeže 2018/2019.

53) Jak již zmíněno, již na úrovni námitek uplatňovaných vůči utkáním Baráže a předkládaných STK, posléze pak Správní radě Navrhovatel velmi sofistikovaně namítal propojení dvou účastníků, které považoval za propojení v rozporu se Soutěžním řádem volejbalu ČVS. Kromě toho namítal i vadné ukončení třetího barážového utkání.

54) Bylo již uvedeno, že AK ČVS nepovažuje obě rozhodnutí Správní rady o odvolání Navrhovatele proti rozhodnutí STK o jeho námitkách proti utkáním Baráže za dostatečné a souladné s předpisy ČVS. Podobné výhrady má AK ČVS i k oběma rozhodnutím STK, ty ale nebyly sami o sobě oběma návrhy napadeny, byť přeneseně se jich samozřejmě výhrady v návrzích obsažené dotýkaly.

55) V této souvislosti je na úvod třeba podotknout, že AK ČVS si je vědoma toho, že ČVS je do značné míry spolkem stojícím na dobrovolných a vesměs neplacených aktivitách těch, kteří se v něm angažují. Pro daný případ či pro činnost AK ČVS z toho vyplývá, že na rozhodnutí orgánů ČVS nelze klást takové nároky, jako na rozhodnutí orgánů, které jsou na tuto činnost specializované, disponují placenými odborníky a vydávání rozhodnutí mají tzv. v popisu práce. Typicky například soudy či správní orgány. Naproti tomu ale i rozhodnutí spolkového orgánu musí být minimálně srozumitelné a tedy přezkoumatelné a musí se vypořádat s předmětem sporu. Tato minimální kritéria napadená rozhodnutí Správní rady nespĺňují, a proto bylo nezbytné je zrušit.

56) Správní rada ve svých obou rozhodnutích uvádí, že rozhodovala dle čl. 31 odst. 1 lit. b) Soutěžního řádu volejbalu. Soutěžní řád ani Stanovy ČVS neupravují žádným způsobem, jak má rozhodování o odvolání probíhat a jaké náležitosti má výsledné rozhodnutí mít. Pouze útržkovitě lze dovozovat pravidla odvolacího rozhodování, a to ještě ve velmi obecné podobě. Podle čl. 2 odst. 4 Stanov ČVS je, mimo jiné, posláním ČVS v rozsahu své působnosti chránit práva svých členů. Ochrana práv členů nepochybně znamená i srozumitelné rozhodování o těchto právech. A takové rozhodování, které přesvědčivě vysvětlí, proč bylo případně do těchto práva zasáhnout anebo kdy naopak nebyl žádný zásah na místě. Opak je porušením Stanov ČVS.

57) Navrhovatel především namítal, že STK a později Správní rada vycházela ze stanoviska legislativní rady, která „...není výkonným či rozhodčím orgánem, resp. není vůbec oprávněna rozhodovat o tom, zda je konkrétní případ v souladu s předpisy ČVS či nikoli. Legislativní komise, resp. její předseda dle Směrnice „Tvorba, schvalování a vyhlášení směrnic v ČVS“ toliko předkládá návrhy směrnic (které ovšem ani nemusela sama připravovat) správní radě ČVS“. Bylo by možné namítnout, že role legislativní komise je významnější, o čemž svědčí čl. 33 Soutěžního řádu volejbalu, podle jehož odst. 1 „K výkladu tohoto SRV je oprávněna výhradně legislativní komise ČVS.“ Což ovšem neznamená zcela automaticky, že se oprávnění legislativní komise vztahuje i k výkladu pojmu Baráž a všeho co s tím v daném případě souvisí. A zcela jistě to pak neznamená, že se lze s problémem vypořádat tak, jak to učinila STK v uvedených případech. Tedy v podstatě dvěma větami:

„Baráž o Extraligu mužů není součástí Extraligy mužů a jde o soutěž nižší úrovně, než soutěž Extraliga mužů v souladu s platným Rozpisem mistrovských soutěže dospělých a mládeže 2018/2019, článkem C1, bod 14 Sestupy: "Družstvo na 12. místě sestupuje do

baráže o EX-M." Účastníci Baráže o Extraligu mužů podávali do této soutěže samostatnou přihlášku“.

58) Přitom není zcela jasné, a již to je nedostatkem samotného rozhodnutí STK, co by z toho konkrétně mělo vyplývat. Například, že pro Baráž neplatila žádná soutěžní pravidla o možnosti hrát v jiném než mateřském družstvu, což by zřejmě eliminovalo i dopad další argumentace poukazující na propojení obou oddílů. Je zjevné, že způsob vypořádání s touto námitkou není dostatečný a úplný. Není uvedeno, co tedy pro případ Baráže a účasti družstva v Baráži platí. Například, jestli může sestavit družstvo z hráčů jakéhokoliv jiného oddílu, případně hráčů, kteří nejsou registrováni, jsou registrováni v jiném státě atd. Tedy účinky této námitky jako absolutního vypořádání s veškerou argumentací navrhovatele nastat nemohly.

59) Správní rada (na rozdíl od STK) se navíc s námitkou propojení a všech důsledků, které by z toho plynuly, zabývala a dospěla k závěru, že toto propojení zde dáno není. Pokud by ovšem pro Baráž neplatila běžná pravidla pro hostování, na které poukazuje Navrhovatel, nebylo vůbec třeba se námitkou propojení zabývat. Ale pokud se už Správní rada námitkou propojení obou klubů zabývala, asi nemůže být dostatečným výstupem stručné konstatování, že majetkové či personální propojení neshledává. Proti tomuto v podstatě naprosto obecnému konstatování stojí rozsáhlý důkazní návrh předložený Navrhovatelem. Způsob, jakým se Správní rada s touto námitkou vypořádala, se tedy jeví jako nedostatečný a nahlíženo optikou soudního řízení by mohl být označen jako porušení práva na spravedlivý proces.

60) Nedostatečnost argumentace odůvodňující závěr Správní rady, že postup rozhodčích v třetím utkání Baráže byl v souladu s platnými pravidly volejbalu již zmíněn.

61) Jak výše uvedeno, AK ČVS si je plně vědoma toho, že ČVS i přes určitou profesionalizaci jeho aparátu je stále spolkem, který do značné míry „stojí a padá“ na práci dobrovolníků. Nelze tedy po takovémto spolku požadovat, aby sporná řízení, která jsou v jeho rámci vedena, byla formálně vedena s takovou pečlivostí a se všemi náležitostmi, s jakými je veden soudní spor. Přitom je třeba zdůraznit, že snaha řešit spory, vzniklé uvnitř sportovního svazu bez asistence státních orgánů, typicky soudů je snaha, kterou je třeba podporovat. Naproti tomu ale asi nelze akceptovat stav, kdy jeden člen ČVS velmi důkladným, podrobným a sofistikovaným způsobem namítá porušení soutěžních pravidel, z nichž pro něj vyplynula relativně značná újma, ale těmito námitkami se věcně nikdo nezabývá. Podle přesvědčení AK ČVS bylo věci již STK, aby přezkoumala, zda Baráž proběhla regulérně. Jistě by součástí tohoto přezkumu mohla být i analýza toho, v jakém soutěžním režimu se Baráž nachází, tedy zdali jde či nejde o součást extraligy nebo nějaké jiné soutěže pořádané v rámci ČVS. Ovšem současně by také musela být zodpovězena výše zmíněná otázka, jaká pravidla tedy platí pro Baráž, pokud ne ta pravidla, na která poukazuje Navrhovatel. Nutno podotknout, že zejména v rámci interního života ČVS by jistě bylo žádoucí, aby tato otázka byla vyjasněna dříve, než dojde k další baráži a případným dalším komplikacím spočívajícím v tom, že některý z těch, kteří budou primárně dovozovat své právo účastnit se baráže, sestaví družstvo z hráčů, vůči nimž bude jiný účastník baráže namítat, že takováto sestava není legální. A samozřejmě si lze

představit a zdá se naprosto důvodně, že základní analýzu poskytne legislativní komise. V tom směru je námitka Navrhovatele důvodná pouze zčásti. Legislativní komise jistě není orgán nadaný rozhodovací pravomocí, což ostatně ani nikdo netvrdil, ale její odborný názor jistě má zásadní význam. Je asi věci vhodnější formulace, aby tato diference postavení orgánu ČVS s rozhodovací pravomocí a legislativní komise byla vhodně vyjádřena.

62) Na řešení tohoto problému logicky navazuje i zodpovězení otázky, zdali propojení, které namítá navrhovatel, by bylo přípustné, pokud jde o sestavení družstva, které se Baráže účastnilo, i kdyby pro Baráž neplatila hrací pravidla stanovená pro jiné soutěže ČVS. A samozřejmě ve chvíli, kdy by odpověď na tuto otázku byla negativní, jeví se jako naprosto nezbytné vypořádat se podrobně s námitkami, poukazujícími na toto propojení. Z námitek, jak je Navrhovatel formuloval, lze totiž dovodit, že se týkají jednak toho, od kdy by takovéto propojení bylo nepřípustné, přičemž jednou z alternativ je, že je neakceptovatelné již od začátku soutěže, v tomto případě tedy již od začátku soutěže extraligy mužů ročník 2018/2019. Dále pak se objevila námitka, že toto propojení bylo pro účely Baráže ex post zakryto antidatovanými právními úkony. Jinými slovy, že fakticky existovalo ještě v době, kdy již Baráž probíhala. Na to ovšem navazuje námitka, přesněji lze stvrzení navrhovatele dovozovat, že toto propojení fakticky trvá, ne-li dodnes, tak jistě trvalo po dobu této Baráže.

63) Ve chvíli, kdy byl takto formulován problém, který měla řešit AK ČVS, přicházela v úvahu dvě řešení. Jedním by bylo rozsáhlé dokazování, které by provedla AK ČVS, a které by bylo zaměřeno primárně na posouzení toho, do jaké míry lze Baráž považovat za součást extraligy, samozřejmě včetně zodpovězení otázky, není-li Baráž součástí extraligy, jaká hrací pravidla pro ni platí. A v návaznosti na to potom případně rozsáhlé dokazování, tedy provádění důkazů, které Navrhovatel předložil k prokázání toho, že mezi oběma oddíly existuje propojení, které by vylučovalo účast oddílů v Baráži, pokud by pro Baráž platila pravidla obdobná hracím pravidlům jiných soutěží organizovaných ČVS. AK ČVS by nepochybně mohla takovéto dokazování provádět, nicméně výsledkem by bylo rozhodnutí, které by již v rámci ČVS nebylo možné žádným způsobem napadnout. Kromě toho by celé toto rozhodování a dokazování probíhalo zcela mimo orgány ČVS, zejména pak mimo STK. A také mimo legislativní komisi. Je-li AK ČVS přesvědčena o tom, že toto dokazování měla primárně provádět STK, pak se logicky nabízí otázka, proč by měla AK ČVS toto právo či tuto pravomoc STK odnímat a fakticky její činnost nahrazovat. Podobně je tomu v případě Správní rady, neboť ta byla povolána k tomu, aby přezkoumal rozhodnutí STK a to rozhodně důkladnějším způsobem než tak učinila a zejména s podrobnějším odůvodněním svého závěru. I zde by fakticky AK ČVS svým rozhodnutím nahrazovala rozhodnutí odvolacího orgánu, a tedy v podstatě by současně rozhodovala jako STK a současně jako Správní rada. To se z výše uvedených důvodů nejeví jako vhodné, když nadto je třeba poznamenat, že STK má nepochybně větší možnosti provádět relativně rozsáhlé dokazování.

64) Po spojení Návrhu 1 a Návrhu 2 ke společnému projednání tedy bylo jednak rozhodováno o shodných návrzích na rozhodnutí o tom, kdo je či není účastníkem extraligy

a jednak o návrhu na zrušení obou Rozhodnutí Správní rady. Z důvodů výše uvedených bylo rozhodnuto, jak uvedeno ve výroku.

65) Pokud jde o náklady řízení, pak AK ČVS vyšla z toho, že principiálně pochybily orgány ČVS a zřejmě pravdu má Odpůrce 2, s tím že se ho celý spor nijak netýká. Ten také žádný nárok na úhradu nákladů neuplatnil. Náklady zastoupení prostřednictvím svého právního zástupce uplatnil Navrhovatel.

Náklady vyčíslil takto:

Celkové účelně vynaložené náklady vzniklé navrhovateli v tomto řízení se rovnají částce ve výši **10.712,- Kč**, která se skládá z následujících položek:

- (I) poplatku za řízení před Arbitrážní komisí ČVS ve výši 2.000,- Kč;
- (II) odměny za zastupování navrhovatele právním zástupcem podle ustanovení o mimosmluvní odměně vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění (dále jen „AT“), ve výši 6.000,- Kč, vypočtené z následujících údajů:
  - a) tarifní hodnota podle § 9 odst. 1 AT činí 10.000,- Kč;
  - b) sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby činí podle § 7 bodu 4. AT částku ve výši 1.500,- Kč;
  - c) právní zástupce navrhovatele učinil ve věci celkem 4 úkony právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 AT, spočívajících v těchto úkonech:
    - převzetí a příprava právního zastoupení;
    - příprava návrhu na přezkoumání rozhodnutí Správní rady ČVS; a
    - účast na jednání před Arbitrážní komisí ČVS dne 5. září 2019 přesahujícím dvě hodiny (tedy 2 úkony);
- (III) paušální částky jako náhrady hotových výdajů právního zástupce navrhovatele podle § 13 odst. 3 AT, která činí 300,- Kč za jeden úkon právní služby, tedy celkem ve výši 1.200,- Kč za výše uvedené úkony právní služby;
- (IV) náhrady za 21% daň z přidané hodnoty u odměny za zastupování advokátem a u náhrad hotových výdajů, která činí celkem částku ve výši 1.512,- Kč.

66) Podle ustanovení čl. 5 odst. 3 Jednacího řádu AK ČVS:
Účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná komise náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, komise náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo.

67) Navrhovatel plný úspěch ve věci neměl. S přihlédnutím k tomu, že usiloval o dvě rozhodnutí, jednak o rozhodnutí, které by deklarovalo jeho účast v extralize mužů a jednak rozhodnutí, které by zrušilo dvě rozhodnutí Správní rady, lze jeho úspěch označit za poloviční, byť jistě nemůže jít o striktní matematické vyjádření. Z toho důvodu AK ČVS uložila Odpůrci 3, který byl fakticky neúspěšným účastníkem, aby uhradil Navrhovateli částku polovinu nákladů řízení, což je polovina z částky 9 200,- Kč, tedy částku 4 600,-

Kč. K tomu pak DPH ve výši 21 % z uvedené částky, tedy 1932,- Kč. Celkem tedy 6 532,- Kč.

JUDr. Tomáš Sokol, v.r.
Předseda AK ČVS

Poučení:

Proti rozhodnutí komise není přípustný opravný prostředek (čl. 4 odst. 2 Jednacího řádu AK ČVS).